

დედანი: ინგლისურ ენაზე

No.: ICC-01/11
Date: 27 ივნისი 2011

წინა საპროცესო განხილვის პალატა I

განხილავენ: მოსამართლე სანჯი მასენონო მონაგენგი,
კოლეგიის თავმჯდომარე
მოსამართლე სილვია სტაინერი
მოსამართლე კუნო ტარფუსერი

ლიბიის არაბულ ჯამაჰირიაში შექმნილი ვითარება

საჯარო

აბდულა ალ-სენუსის დაპატიმრების ორდერი

სასამართლოს დადგენილების 31 რეგლამენტის თანახმად, ამ დოკუმენტის შესახებ უნდა ეცნობოს შემდეგ პირებს:

პროკურატურას პროკურორს, ბატონ ლუის მორენო ოკამპოს პროკურორის მოადგილეს, ქალბატონ ფატუ ბენსუდას	მოპასუხეების დამცველ ადვოკატს
დაზარალებულთა იურიდიულ წარმომადგენლებს	მოსარჩლეთა იურიდიულ წარმომადგენლებს
დაზარალებულ პირებს, რომლებიც არ სარგებლობენ საადვოკატო მომსახურებით	მოსარჩლე პირებს, რომლებიც არ სარგებლობენ საადვოკატო მომსახურებით მონაწილეობის/რეპარაციისათვის
დაზარალებულთა საჯარო დაცვის ადვოკატურას	მოპასუხეთა საჯარო დაცვის ადვოკატურას
ქვეყნების წარმომადგენლებს	სასამართლო ექსპერტებს

რეესტრი

რეგისტრატორი ქ-ნი სილვანა არბია რეგისტრატორის მოადგილე ბ-ნი დიდიერ პრეირა	მოპასუხეთა დახმარების განყოფილება
დაზარალებულთა და მოწმეთა ქვედანაყოფი	საკატიმრო განყოფილება
დაზარალებულთა მონაწილეობისა და რეპარაციის განყოფილება	სხვა

საერთაშორისო კრიმინალური სასამართლოს (“სასამართლო”) წინა საპროცესო განხილვის პალატა I (“პალატა”);

გაეცნო რომის კანონმდებლობის (“კანონმდებლობა”) 13(b) მუხლის თანახმად სასამართლოს პროკურორის სახელზე გაგზავნილ რეზოლუციას 1970, რომელიც ერთსულოვნად იქნა მიღებული გაერთიანებული ერების უშიშროების საბჭოს მიერ 2011 წლის 26 თებერვალს და რომელიც ეხება ლიბიის არაბულ ჯამაჰირიაში (“ლიბია”) 2011 წლის 15 თებერვლიდან შექმნილ ვითარებას;

აგნობს “პროკურორის განცხადებას 58-ე მუხლის თანახმად მუამარ მოჰამედ აბუ მინიარ გადაფის, საიფ ალ-ისლამ გადაფისა და აბდულა ალ-სენუსის შესახებ” (“პროკურორის განცხადება”)¹ რომელიც 2011 წლის 16 მაისს პროკურომა შეიტანა სასამართლოში, და რომლის თანახმადაც მან, *სხვა საკითხებთან ერთად*, მოითხოვა ორდერის გაცემა აბდულა ალ-სენუსის დაპატიმრების შესახებ, მის მიერ სავარაუდოდ ჩადენილი სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობისა და სამოქალაქო პირების მკვლელობისა და დევნის გამო, აგრეთვე 2011 წლის 15 თებერვლიდან დღემდე ლიბიის მთელი ტერიტორიის მასშტაბით განხორციელებული კაცობრიობის წინაშე ჩადენილი დანაშაულისა და კერძოდ, *სხვათა შორის*, კანონმდებლობის 7(1)(a) და (h) მუხლების დარღვევით ტრიპოლში, ბენგაზსა და მისრატაში, ლიბიის სახელმწიფო აპარატისა და უსაფრთხოების ძალების გამოყენების გამო, და კანონმდებლობის 25(3)(a) მუხლის მიხედვით, ამ დანაშაულებათა მოთავეობის გამო;

გაეცნო კანონმდებლობის 58-ე მუხლის მიერ დაკანონებული სტანდარტის შესაბამისად პროკურორის მიერ წარმოდგენილ განცხადებაში მიწოდებულ ინფორმაციასა და სამხილს (“მასალებს”), რათა განესაზღვრა არსებობს თუ არა სარწმუნო საფუძველი იმისათვის, რომ აბდულა ალ-სენუსი მიჩნეულ იქნას დამნაშავედ პროკურორის მიერ მსჯავრდებული დანაშაულებების ჩადენაში და წარმოადგენს თუ არა მისი დაპატიმრება აუცილებლობას;

¹ ICC-01/11-4-Conf-Exp and its annexes.

აგნობს კანონმდებლობის 7(1)(a) და (h), 19, 25(3)(a) და 58 მუხლებს;

განიხილავს, რომ პროკურორის მიერ წარმოდგენილი სამხილის მასალებზე დაყრდნობით, პალატა დარწმუნდა, რომ აბდულა ალ-სენუსის წინააღმდეგ აღძრული საქმე ამ სასამართლოს იურისდიქციას ექვემდებარება და რომ არ არსებობს რაიმე ყალბი მიზეზი ან რაიმე თავისთავად ცხადი ფაქტორი, რომელმაც შესაძლოა ამ სასამართლოს აღუძრას სიფრთხილის მომენტი კანონმდებლობის 19(1) მუხლის თანახმად, რომელმაც ამ ეტაპზე შეიძლება განსაზღვროს აბდულა ალ-სენუსის წინააღმდეგ აღძრული საქმის მტკიცებულობის ფაქტორი, კანონმდებლობის მე-19 (2) მუხლის შესაბამისად და მტკიცებულების ობიექტურობაში რაიმე წინააღმდეგობის შეტანის გარეშე;

განიხილავს პალატის დასკვნას, რომ არსებობს სარწმუნო საფუძველი იმისა, რომ ტუნისსა და ეგვიპტეში მომხდარი მოვლენების შემდეგ, რომლებმაც 2011 წლის დასაწყისში ამ ქვეყნების პრეზიდენტების გადადგომა გამოიწვიეს, ლიბიის სახელმწიფოებრივი აპარატის უმაღლეს დონეზე შემუშავდა ისეთი სახელმწიფოებრივი პოლიტიკა, რომელიც მიმართული იყო ნებისმიერი ძალისხმევის, მათ შორის სასიკვდილო ძალის გამოყენებით, თავიდან აეცილებინა და ჩაეხშო მუამარ მოჰამედ აბუ მინიარ გადაფის რეჟიმის (“გადაფის რეჟიმი”) წინააღმდეგ მიმართული 2011 წლის თებერვლის სამოქალაქო დემონსტრაციები;

განიხილავს, რომ არსებობს სარწმუნო საფუძველის იმისა, რომ ზემოხსენებული სახელმწიფოებრივი პოლიტიკის ხელშეწყობის მიზნით, 2011 წლის 15 თებერვლიდან სულ მცირე 2011 წლის 28 თებერვლამდე ლიბიის უშიშროების ძალებმა,² დანაშაულებრივი ხერხის გამოყენებით (*modus operandi*), ლიბიის მთელ ტერიტორიაზე განახორციელეს იმ სამოქალაქო პირებზე თავდასხმა, რომლებიც ან

² ტერმინი “უშიშროების ძალები” შემდგომში იხმარება ლიბიის უშიშროებისა და სამხედრო აპარატის განსაზღვრავად, რომლებიც ძირითადად შედგებიან ლიბიის შეიარაღებული ძალებისა და პოლიციის ნაწილებისაგან; სამხედრო მზვერავების; გარე და შიდა უშიშროების სამსახურის; რევოლუციური კომიტეტებისა და მათი ბიუროების; რევოლუციური გვარდიის; სახალხო გვარდიის; რევოლუციური საბრძოლო რაზმების; ბრიგადებისა და შეიარაღებული ფორმირების სხვადასხვა რაზმებისაგან.

მონაწილეობას იღებდნენ გადაფის რეჟიმის წინააღმდეგ გამართულ დემონსტრაციებში, ან დისიდენტებად იყვნენ მიჩნეულნი;

განიხილავს, რომ მიუხედავად იმისა, რომ შეუძლებელია თავდასხმის შედეგად გამოწვეულ დაზარალებულ პირთა ზუსტი რაოდენობის განსაზღვრა რეჟიმის მიერ შემუშავებული შენიღბვის კომპანიის გამოყენების გამო, რომელიც მიმართული იყო იმისკენ, რომ დაეფარათ უშიშროების ძალების მიერ ჩადენილი დანაშაულებანი, არსებობს სარწმუნო საფუძველი იმისა, რომ 2011 წლის 15 თებერვლისათვის და 2011 წლის თებერვლის ბოლო ორი კვირის განმავლობაში, უშიშროების ძალებმა მოკლეს და ჭრილობა მიაყენეს, აგრეთვე დააპატიმრეს და ციხეში ჩასვეს ასობით სამოქალაქო პირი;

განიხილავს, რომ ამიტომ არსებობს სარწმუნო საფუძველი იმისა, რომ სახელმწიფოებრივი პოლიტიკის ხელშეწყობის მიზნით გამართული სისტემატური და ფართო ხასიათის თავდასხმები, რომლებიც მიმართული იყო გადაფის რეჟიმის წინააღმდეგ გამართულ დემონსტრაციებში მონაწილე მშვიდობიანი მოსახლეობის, ან ეგრეთ წოდებული, მისი რეჟიმის მოწინააღმდეგე დისიდენტების წინააღმდეგ, განხორციელდა კანონმდებლობის 7(1) მუხლების ფარგლებში;

განიხილავს, განსაკუთრებით იმ ფაქტს, რომ არსებობს სარწმუნო საფუძველი იმისა, რომ კაცობრიობის წინააღმდეგ ჩადენილი ბოროტების ამსახველი მკვლელობები შედარებით უფრო შესამჩნევად მიმდინარეობდა ბენგაზში 2011 წლის 15 თებერვლიდან 2011 წლის 20 თებერვლამდე უშიშროების ძალების მიერ, რომელსაც მეთაურობდა აბდულა ალ-სენუსი მშვიდობიანი დემონსტრანტების ან გადაფის რეჟიმის მოწინააღმდეგე მიჩნეული დისიდენტების წინააღმდეგ გამართული თავდასხმების შედეგად;

განიხილავს აგრეთვე, რომ არსებობს სარწმუნო საფუძველი იმისა, რომ 2011 წლის 15 თებერვლიდან სულ მცირე 2011 წლის 20 თებერვლამდე, განსაკუთრებით ბენგაზში, უშიშროების ძალების მიერ განხორციელებული არაკუმანური ქმედებები, რომლებმაც სასტიკად შელახეს სამოქალაქო მოსახლეობის უფლებები,

და რომელსაც მეთაურობდა აბდულა ალ-სენუსი განხორციელებულ იქნა მხოლოდ იმიტომ, რომ სამოქალაქო პირები გაერთიანდნენ გადაფის რეჟიმის წინააღმდეგ პოლიტიკურ ოპოზიციაში (მიუხედავად იმისა, იყო თუ არა ამგვარი წინააღმდეგობა რეალური თუ რეჟიმის მიერ ამგვარად მიჩნეული);

განიხილავს, რომ მასალებიდან გამომდინარე არსებობს სარწმუნო საფუძველი იმისა, რომ 2011 წლის 15 თებერვლიდან სულ მცირე 2011 წლის 20 თებერვლამდე აბდულა ალ-სენუსმა გამოიყენა საკუთარი თანამდებობა, როგორც სახელმწიფო დონის სამხედრო დაზვერვის სამსახურის მეთაურმა, იმ ორგანოსა, რომელიც გადაფის რეჟიმის რეპრესიების ერთ-ერთი ყველაზე ძლიერი და ქმედითი ორგანოა და აგრეთვე სახელმწიფო უშიშროების ორგანო, რომელიც კურირებს სამხედრო ბანაკებისა და ლიბიის შეიარაღებულ ძალებზე მეთვალყურეობას;

განიხილავს, რომ არსებობს სარწმუნო საფუძველი იმისა, რომ მას შემდეგ რაც მან მიიღო ბრძანება მუამარ კადაფისაგან განეხორციელებინა გეგმა და ჩაეხშო მისი რეჟიმის წინააღმდეგ გამართული სამოქალაქო დემონსტრაციები ქალაქ ბენგაზში, აბდულა ალ-სენუსმა გამოიყენა საკუთარი ძალაუფლება შეიარაღებულ ძალებზე, ითავა მათი მეთაურობა ბენგაზში და პირადად მოუწოდა შეიარაღებულ ძალებს თავს დასხმოდნენ მშვიდობიან მოქალაქეებს ამ ქალაქში;

განიხილავს, შემდგომში, რომ არსებობს სარწმუნო საფუძველი იმისა, რომ აბდულა ალ სენუსს (i) განზრახული ჰქონდა განეხორციელებინა გამიზნული დანაშაულებების სხვადასხვა ნაწილები, რომლებიც ჩაიდინეს შეიარაღებულმა ძალებმა მისი მეთაურობის ქვეშ ქალაქ ბენგაზში 2011 წლის 15 თებერვლიდან სულ მცირე 2011 წლის 20 თებერვლამდე, (ii) მან იცოდა, რომ მისი ქმედება წარმოადგენდა მშვიდობიან მოქალაქეებზე ფართო მასშტაბის სისტემატური თავდასხმების ნაწილს სახელმწიფო პოლიტიკის შესაბამისად, რომლის მიზანი იყო სამოქალაქო პირებისა და მათ მიერ მიჩნეული პოლიტიკური დისიდენტების დევნა; და (iii) ესმოდა თუ რა ძალაუფლება ეჭირა მას სამხედრო სისტემაში მისი თანამდებობიდან გამომდინარე და რომ მას შეეძლო გამოეყენებინა საკუთარი ძალაუფლება და სრული კონტროლის ქვეშ ჰყოლოდა თავისი ქვეშევრდომები;

განიხილავს შესაბამისად, რომ არსებობს სარწმუნო საფუძველი იმისა, რომ აბდულა ალ-სენუსს ეკისრება სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობა, როგორც მთავარ მოქმედ პირს შემდეგი დანაშაულებების ჩადენისათვის, რომლებიც ჩადენილ იქნა შეიარაღებული ძალების მიერ მისივე ხელმძღვანელობით ქალაქ ბენგაზში 2011 წლის 15 თებერვლიდან სულ მცირე 2011 წლის 20 თებერვლამდე, კანონმდებლობის 25(3)(a) მუხლის, როგორც არაპირდაპირი დამნაშავის შესაბამისად:

- i. მკვლელობა, როგორც კაცობრიობის წინააღმდეგ ჩადენილი დანაშაული კანონმდებლობის 7(1)(a) მუხლით; და
- ii. დევნა, როგორც კაცობრიობის წინააღმდეგ ჩადენილი დანაშაული, კანონმდებლობის 7(1)(h) მუხლით;

განიხილავს, რომ საწინააღმდეგო ინფორმაციის არ არსებობის შემთხვევაში, არსებობს სარწმუნო საფუძველი იმისა, რომ აბდულა ალ-სენუსი კვლავ მეთაურობს ლიბიის სამხედრო დაზვერვას და შესაბამისად, კვლავ აქვს იმის ძალაუფლება, რომ დავალება მისცეს შეიარაღებულ ძალებს გააგრძელონ დანაშაულებების ჩადენა და გაანადგურონ მუამარ გადაფის მიერ დასახული გეგმის სამხილი, რომელიც მან თავის ახლობელ წრესთან და საიფ ალ-ისლამ გადაფთან ერთად დაგეგმა, რის გამოც პალატა დაკმაყოფილებულია, რომ აბდულა ალ-სენუსის დაპატიმრება აუცილებელია იმისათვის, რომ (i) შესაძლებელი გახდეს მისი სასამართლოს წინაშე წარდგენა; (ii) რომ მან ვეღარ შეძლოს ხელი შეუშალოს და დააბრკოლოს სასამართლო გამოძიების პროცესი; და (iii) რომ არ მივცეთ მას იმის შესაძლებლობა, რომ გამოიყენოს საკუთარი ძალაუფლება და გააგრძელოს დანაშაულებების ჩადენა სასამართლო იურისდიქციის ფარგლებში;

ამ მიზეზების გამო, პალატა

ამრიგად გასცემს აბდულა ალ-სენუსის დაპატიმრების ორდერს, რომლის ფოტოსურათი ერთვება ამ დოკუმენტს. იგი დაიბადა 1949 წელს სუდანში, მსახურობდა ლიბიის შეიარაღებული ძალების პოლკოვნიკად და ამჟამად მეთაურობს სამხედრო დაზვერვის სამსახურს, რომელიც ადრე ცნობილი იყო სახელწოდებით ჯამაჰირიის უშიშროების ორგანო.

დოკუმენტი მომზადებულია ინგლისურ და ფრანგულ ენებზე, რომელთაგანაც ინგლისური ასლი წარმოადგენს ოფიციალურ დედანს.

/ხელმომწერი/

მოსამართლე სანჯი მასენონო მონაგენგი

კოლეგიის თავმჯდომარე

/ხელმომწერი/

/ხელმომწერი/

მოსამართლე სილვია სტაინერი

მოსამართლე კუნო ტარფუსერი

დათარიღებულია 2011 წლის 27 ივნისით, ორშაბათი

ჰააგა, ნიდერლანდები